

BUDSKAP FRÅN OMRÅDETS LEDARE

En diakons tro

Äldste Massimo De Feo, Italien
Områdessjuttio

Jag minns fortfarande tydligt när jag vid 12 års ålder kallas in på min grenspresidents kontor en söndagsmorgon, och han sa till mig att Herren ville att jag skulle ordineras till diakon. Jag minns ännu den djupa känsla jag upplevde vid tanken på att ta emot prästadömet och vara en officiell representant för Herren, med myndighet att handla i hans namn. Det var en så djupgående känsla att jag kände det som om Herren faktiskt talade till mig genom min grensresident. Jag minns att jag tyckte jag hörde Herrens röst säga milt: "Detta är Herrens vilja,

det är han som talar till dig." Det var en så mäktig känsla att det förändrade mitt hjärta för alltid.

Under intervjun förklarade presidenten att det viktigaste för mig skulle bli att dela ut sakramentet på söndagarna, eller hjälpa Herren med den mycket heliga förrättningen. Jag kände ett stort ansvar, som Herren själv anförtrodde mig. När sedan grensresidenten lade händerna på mitt huvud för att ordinera mig till diakon, kände jag en stor glädje och myndigheten att handla i det som var så viktigt för Herren och för mig.

Äldste Massimo De Feo, områdessjuttio

Jag minns fortfarande hur jag varje söndag när jag gick till kyrkan bad om jag skulle kallas att dela ut sakramentet och så kunna utföra det som Herren själv bett mig om, vilket var att hjälpa honom med det som var så viktigt för honom och för mig. Och varje gång jag hörde mitt namn nämnas bland dem som skulle dela ut sakramentet, tänkte jag: "Herren har hört min bön igen den här söndagen." Det spelade ingen roll att det bara fanns två eller tre diakoner – alltid de samma – som kallades varje söndag. Det spelade ingen roll alls för mig. För mig hade det inget att göra med antal eller mänsklig logik, för mig hade det alltid med Anden att göra. Jag visste att det var Herren som kallade mig, och för mig var det varje gång ett svar på bönen jag bad när jag gick till kyrkan. Jag trodde fullt och fast att han behövde mig, utan att inse att det i själva verket var jag som behövde honom.

När jag har begrundat de här minnena, har jag lärt mig tre principer om andligt oberoende.

Den första är att när vi aktivt tar del av sakramentet – tar emot eller delar ut – och gör det med uppriktigt hjärta och ärligt uppsåt, känner vi en verklig kraft i vårt liv som berör hjärtat och öppnar sinnet och låter oss växa

Diakoner böjer huvudet medan sakramentsbönerna uppsänds.

FOTO: WATT REER © IRI

andligt. Den här märkliga kraften är förbunden med evangeliets förrättningar, som Frälsaren lärde: *"Därför är gudaktighetens kraft uppenbar i dess förordningar."*¹

Varje gång vi deltar i evangeliets förrättningar, som sakramentet eller dem i templet, känner vi gudaktighetens kraft i våra liv, en verklig kraft som förnyar våra andar, förändrar våra hjärtan, stärker vår tro och hjälper oss bli andligt oberoende. President Uchtdorf har sagt: *"Att leva efter evangeliets grundläggande principer för med sig kraft, styrka och andligt oberoende i alla sista dagars heligas liv."*²

Evangeliets grundläggande principer är nära förbundna med förrättningarna, och varje gång vi deltar i dem får vi större kraft och blir mer andligt oberoende.

Den andra principen jag lärde mig är att tjänande åt Herren, som det jag gav som ung diakon, stärker oss varje gång vi lyder hans kallelse. Med andra ord, ju mer vi ger Herren, desto större styrka och kraft får vi av honom, eller med andra ord: Ju mer vi tjänar, desto mer andligt oberoende blir vi.

Till sist lärde jag mig att tro på Jesus Kristus verkligen är kraftens första princip. Han sa: *"Närma er mig och jag skall närma mig er."*³

Tron hos en ung diakon som medan han gick till kyrkan bad att han skulle få göra det viktiga som Herren hade bett honom göra, har vuxit enormt sedan dess. Ju mer jag

har närmat mig honom, desto mer har han närmat sig mig och hjälpt mig att alltid vara andligt oberoende. För detta ska jag vara Herren evigt tacksam. ■

FOTNOTER

1. Läran och förbunden 84:20.
2. Dieter F. Uchtdorf, "Kristuslika egenskaper – vinden under våra vingar", *Liahona*, nov. 2005, s. 100.
3. Läran och förbunden 88:63.

LOKALA NYHETER

Nytt tempelpresidentskap i templet i Stockholm

Sara Petersson, Stockholm södra stav

En dag i somras fick Ingemar och Louise Nyman från Södertälje församling ett mail från president Uchtdorfs sekreterare med en fråga om att bestämma tid för ett webb-tvmöte med president Uchtdorf. "Det var väldigt spännande", berättar syster Nyman, "men jag förstod att det skulle innebära att jag skulle behöva börja jobba."

Ingemar och Louise har varit pensionärer i tre respektive fyra år och har njutit av tiden med barn och barnbarn, resor och släktforskning. De kallades av president Uchtdorf att tjäna som tempelpresident och värdinna i Stockholm tempel från och med den 1 november 2015 och i tre år framåt. Ingemar beskriver samtalet med

President och syster Ingemar och Louise Nyman utanför templet i Stockholm där de från och med november 2015 tjänar som tempelpresidentpar.

president Uchtdorf som ett fantastiskt samtal, ”till en början formellt och i denna del kom kallelsen, men sedan övergick samtalet till att ha en mer privat ton”.

De som är mest emot kommer att bli mest för

President och syster Nyman omvändes båda till evangeliet i vuxen ålder. Inte kunde de tro för 40 år sedan att det var i ett Herrens tempel de skulle spendera tre år som pensionärer.

Louise berättar hur hon som 26-åring reflekterade över sitt liv. Hon hade allt hon alltid önskat sig, men ändå kände hon att det var något som fattades. En dag knackade missionärerna på dörren och Ingemar som studerat i USA kände till mormonerna och släppte in dem. Men han var inte alls intresserad av deras budskap. Louise däremot lyssnade verkligen på budskapet och kände så gott varje gång missionärerna kom hem till dem. Hon följde missionärernas uppmaningar i smyg, utan att Ingemar kände till det. ”Jag tänkte hela dagarna på vad missionärerna hade berättat. De fanns överallt och jag kunde inte släppa det de sa. Det dröjde inte länge förrän jag fick en väldigt stark känsla av att jag ville gå till kyrkan.” Louise berättar hur hon frågade missionärerna om man som medlem i kyrkan får dansa. När hon förstod att det till och med anordnas danser för ungdomarna i kyrkan tänkte hon: ”Danser för ungdomar där ingen

röker och ingen dricker, det kan inte bli bättre. Det blev jag imponerad av!”

Louise fortsätter: ”Jag var trettio år och Ulrika (parets äldsta barn) var nyfödd. Jag upptäckte att jag helt plötsligt och automatiskt hade ändrat min inställning till barndop.” Hon kände starkt att hon måste döpa sig.

Ingemar å andra sidan var inte alls intresserad av kyrkan. Så när Louise döpte sig bestämde de att han skulle vara hemma med barnen på söndagarna och Louise gick till kyrkan. Även om det var en svår tid för paret Nyman så blev det en lugn och härlig start för Louise i sitt medlemskap i kyrkan i och med att hon verkligen kunde sitta och lyssna och ta till sig av undervisningen när hon var i kyrkan. ”Jag blev stark av det där. Jag upplevde att jag gick framåt och lärde mig mycket, bara av att hålla tal och genom mina kallelser så kände jag att Herren var med mig och stärkte mig.”

Genom åren har missionärerna alltid varit välkomna hem till familjen Nyman, men Ingemar var inte särskilt intresserad. Familjen bodde i Luleå och en syster i grenen tröstade Louise med orden: ”Vet du Louise, de som är mest mot, kommer att bli mest för.” Louise fortsätter: ”Jag trodde på henne, och det stämde!”

Ingemar berättar hur han såg att familjen blev starkare och starkare och att han tyckte mycket om kyrkans familjeprogram. Han har räknat ut att 28 olika missionärspår har varit hemma

hos familjen och försökt undervisa honom. Men vändningen kom först när Ingemar och Louise började ha kvällsbön tillsammans. En tid därefter följde Ingemar med Louise på en distriktskonferens. Louise njöt under mötet för hon kände det som att allt som sades var riktat till Ingemar. Efter mötet kallade president Kimball, missionspresident och distriktspresident för Norrlands distrikt, paret Nyman till ett rum. Där sa han till Ingemar: ”Du är redo!” Svaret kom på en gång från Ingemar: ”Ja!”

Han döptes samma kväll i Luleå. Sen dess har han tjänat troget i olika ämbeten. Det dröjde bara sex månader tills han blev grenspresident i Luleå gren. Några år senare flyttade familjen till Uppsala där han blev kallad till biskop. Senare har han också tjänat som stavspresident för Stockholms stav.

Louise och Ingemar träffades i längdhoppsgropen. Båda var aktiva friidrottare i ungdomen och idrotten har varit en stor och viktig del av hela deras liv. Paret har välsignats med fem barn och det tionde barnbarnet är på väg.

Som rådgivare och assistenter i templet har president och syster Nyman Torbjörn och Birgitta Jälmsbrandt från Umeå samt Bert och Margareta Mattsson från Kungsbacka.

Om framtiden säger Ingemar att ”det ska bli en fin tid på det sättet att vi får vara i Herrens hus, för det är verkligen Herrens hus.” Deras önskan och förhoppning är att alla ska känna sig välkomna till templet. ■

Glädjen var stor på konferensen i Malmö stav

Birgitta Wennerlund, Malmö stav

Stavskonferensen i Malmö stav hölls den 19 och 20 september 2015. Lördagens möten hölls i Malmö kapell och söndagens möten på Star Hotel i Lund.

Med sin vanliga entusiasm inledde president Thomas Wiklöf (förste rådgivare i stavsprezidentskapet) lördagens allmänna möte med att berätta om den glädje han kände över att få leva *nu*, när prästadömet är återställt, och vi har tempel och varandra. ”Jag är så glad för buden!” sa han, och betonade också betydelsen av vår handlingsfrihet. Han talade därefter om vikten av att hålla råd i kyrkan och underströk att det inte är en rättighet att ha ett ämbete, det är en *förmån*. Han avslutade med att bära sitt vittnesbörd om att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga har *hela* sanningen.

Syster Williams, tempelvärdinna i templet i Köpenhamn, påminde oss i sitt tal om att sätta mål. Familjeråden hjälper oss att nå eviga mål. Hon tackade också tempeltjänarna och var glad att se många av dem från Malmö stav. Hon citerade president Monson: ”När vi rör vid templet, rör templet vid oss. Låt era barn känna på templet, tala om templet, låt dem veta hur viktigt det är för er!”

Tempelpresidenten i templet i Köpenhamn, president Williams, uttryckte sin glädje över att vara bland svenskar

FOTO ELISABET AASE

Från vänster, Malmö stavspatriark Nils-Erik Nilsson och hans hustru Karin Nilsson, missionspresident och syster Bäckstrand.

och förklarade sedan att hans uppgift inte var att uppmana medlemmar att komma till templet; det är stavsprezidentens uppgift. ”Vi kommer till templet för att vi älskar Herren”, sa han. ”Ge era förfäder samma välsignelse! Men det krävs planering. Låt era tempeldagar bli familjedagar. Använd er tempelrekommendation!”

Äldste Jouttenus, områdes-sjuttio i Europaområdet, besökte

stavskonferensen i Malmö för första gången. Han hade njutit av musiken och betraktat ansiktena och undrat över vilka problem, mål, drömmar och utmaningar vi stod inför. Han betonade vikten av enighet: ”Om vi inte vet mer än vad vi hört, så vet vi inte mycket. Vi behöver göra mer än att lyssna på talarna, vi behöver känna den Helige Anden.” Han citerade också Paulus: ”Och mitt tal och min

predikan bestod inte i ord som skulle övertyga genom mänsklig visdom utan genom en bevisning i Ande och kraft. ... Men vi har inte fått världens ande, utan den Ande som är från Gud, för att vi skall veta vad vi har fått av Gud" (1 Kor. 2:4, 12).

Han uppmanade oss att komma förberedda till olika möten. "Vi behöver lära oss att lyssna till den Helige Anden. Temat att sitta i råd kommer från första presidentskapet. Det är grundläggande i Herrens kyrka. Rådsmedlemmar inbjuds att yttra sig; det är viktigt för enigheten. 'Är ni inte eniga är ni inte mina', sa Kristus. I handboken talas också om enighet under 4.6.1. Vi är befallda att samlas i trons bön, ty det finns ett löfte i Läran och Förbunden: 'Om detta finns i överflöd hos dem skall de inte bli fruktlösa när det gäller kunskapen om Herren' (L&F 107:31)." Biskopen fattar beslut efter att ha fått råd från rådgivarna. Alla i rådet har sedan som uppgift att stödja biskopens/grenspresidentens beslut.

"Vi behöver söka inspiration för att bygga upp riket", fortsatte äldste Jouttenus. Allt annat diskuteras i våra råd.

Att vara fylld av Guds kärlek kan ha en enorm betydelse. Vi har en son i 30-årsåldern som valt att inte gå till kyrkan. Vår dotterson som är 5 år fick en legoask i födelsedagspresent av honom. Medan han tog del av instruktionerna frågade han plötsligt:

'Varför går du inte till kyrkan?' Det blev alldeles tyst. Så kom frågan igen, men fortfarande inget svar. Tredje gången sa barnbarnet: 'Du borde gå till kyrkan!'. Han älskade sin farbror så mycket och försökte hjälpa. Jag vet att hans frågor hade stor inverkan på vår son.

Jag är gift med en underbar hustru", berättade äldste Jouttenus. "Om jag följde hennes råd skulle jag bli ännu mer välsignad. Jag uppmuntrar er bröder att lyssna på era hustrurs råd, då blir ni välsignade. En grenspresident 'har två hattar'. Han representerar alla medlemmarna, inte bara den egna organisationen.

Kanske en i familjen behöver hjälp. Rådet behöver använda alla resurser. Vår kraft ligger i våra råd."

Äldste Jouttenus avslutade med att vittna om "att Jesus Kristus kan göra sådant som vi inte kan. Jag vet att detta är den enda kyrka som leds av Jesus Kristus själv, den enda som kan hjälpa människor till det celestialet. Vi har fått undervisning, makt och allt vi behöver för att föra hem Guds barn."

Under söndagens session betonade alla talarna vikten av att hålla sabbatsdagen helig. "Sabbatsdagen är Guds gåva till oss", var budskapet från stavspresidentskapet. ■

Släktforskardagarna 2015 i Nyköping

Ingrid Rydström, Gubbängens församling

Släktforskardagarna hölls den 28–30 augusti 2015 i Rosvalla i Nyköping i en stor sporthall som fylldes med ett drygt 80-tal utställare. FamilySearch var en av dem. FamilySearch monter var placerad ungefär i mitten av hallen vilket gjorde den lättåtkomlig för alla besökare. Nu är intresset för släktforskning stort och ca 4 600 personer besökte mässan under lördagen och söndagen, det vackra vädret till trots.

Vi som hade förmånen att få vara med om detta härliga "äventyr" var Gunnel och Urban Girhammar från Lund, Kari och Birger Sandum från

Kungsbacka, Rita och Rolf Lundqvist från Eskilstuna, tre örebroare nämligen Berit Vennerholm, Sven Luthman och Per Lohman, Louise Nyman från Södertälje samt Ingrid och Anders Rydström från Gubbängen. Vi hade också en person från Danmark med, Torben Engbjerg. Han är manager inom FamilySearch för något som kallas för "Field Relations". De gör upp avtalen om samarbete med arkiven, men även med föreningar och andra i de länder som de ansvarar för. Torben är ansvarig för Norden, delar av Östeuropa och delar av Baltikum.

På Släktforskardagarna i Nyköping hade FamilySearch en monter som besöktes av många.

På fredagen byggde vi vår monter, som med hjälp av vår mobila FamilySearch-vägg delades i två avdelningar, en del för presentationerna och en del för bordsdatorerna.

I presentationsdelen fanns en 55-tums bildskärm med 24 sittplatser framför. Vi hade ett rullande schema med presentationer varje halvtimme där ämnena var FamilySearch hemsida, Släkträdet Family Tree, Indexering, Foton och berättelser i Family Tree samt Appar till läsplattor och mobiler.

På andra sidan FamilySearch-väggen fanns sju datorer varav en

också hade en 55-tums bildskärm. Med hjälp av den stora bildskärmen kunde man fånga besökarnas intresse. De andra sex datorerna med vanliga bildskärmar stod på så kallade ståbord. Där kunde besökarna själva söka i våra olika register på hemsidan eller få hjälp av oss. Det var också där som vi hjälpte många besökare att skaffa sig ett FamilySearch-konto. Över 60 nya konton blev registrerade av ickemedlemmar.

På söndagen fortsatte vi med att bjuda in folk till vår monter för att ta del av våra presentationer eller få personlig hjälp och vägledning. Drygt

600 personer hade vi förmånen att tala med, och drygt ytterligare 300 personer lyssnade på våra presentationer. Det var också många som tog del av våra broschyrer.

Ett intressant möte som jag hade var en äldre dam från Stockholm som kom och ville få undervisning i Gubbängen. Hon ville lära sig våra program, sa hon. Jag kommer att kontakta henne och bestämma en tid då hon och jag kan sitta ner i lugn och ro och tillsammans titta på våra släktforskningsprogram. Det ser jag fram emot.

Reportrar från olika tidningar var också på plats och gjorde intervjuer samt tog en del bilder. Helsingborgs Dagblad hade en bild på vår monter med rubriken "Family Search missar inte tillfället att visa upp sig". Sörmlands Nyheter hade en stor överskrift på sitt reportage: "Man kan faktiskt vara ung och släktforska". På ett annat ställe skrev de "Du behöver inte vara 65 år för att vara intresserad av släktforskning". Detta är helt i linje med vad kyrkans ledare undervisar om. Vi behöver ungdomar som släktforskar. De har stor datorvana och har lätt för att lära.

Det är viktigt, precis som Helsingborgs Dagblad skrev, att Family Search inte missar tillfället att visa upp sig. Något som är bra och som många andra människor kan ha nytta och glädje av och det är kunskap om släktforskning och varför det är så viktigt. För oss är det viktigt för det är grunden till att bygga eviga familjer. ■

Nytt biskopsråd i Jönköping

Inger Hegyessy, Jönköpings församling

Den 30 augusti 2015 förändrades ledarskapet för Jönköpings församling. Då avlöstes med heder och tack biskop Christer Wallgren med sina rådgivare Stefan Ahlström och Jakob Malm. Som ny biskop kallades Erik Salo med Jonatan Nilsson som 1:e rådgivare och Dick Thörn som 2:e rådgivare.

Erik Salo är född och uppvuxen i Stockholm. Han och hans familj har tidigare bott i Jönköping under tiden som han studerade på Tekniska Högskolan och återkom för knappt två år sedan när han fick arbete på orten.

Biskop Salo uttrycker sina känslor på följande sätt inför sin nya kallelse: ”När jag i februari 2014 blev erbjuden mitt nuvarande jobb på Husqvarna ställdes jag inför ett mycket svårt val eftersom jag då var relativt nyligen kallad som grensresident i Gävle samt att det nya jobbet kanske inte riktigt passade mig. Men jag fick en stark känsla av frid varje gång jag reste ner för anställningsintervjuer, så vi bestämde oss för att följa känslan och flyttade ner med hopp och tro om att det var Herrens vilja.

När jag fick kallet framfört till mig av stavpresident Ulf Strömbom, blev jag först lite överraskad. Jag hade trivts så bra med att verka som högrådsmedlem i Göteborgs stav, men kände ändå att det var rätt.”

”Under de dryga två veckorna innan församlingskonferensen brottades jag en hel del med känslor av oro, otillräcklighet och tvivel om jag verkligen var rätt person för detta kall. När jag sedan fick se alla medlemmar sträcka upp sina händer för att visa mig sitt stöd vid inröstningen samt även hörde mina rådgivares vittnesbörd, fick jag en stark bekräftelse om att detta verkligen var enligt Herrens vilja. Mina tidigare negativa känslor ersattes då med en stark känsla av frid och glädje och mitt hjärta fylldes med tacksamhet och kärlek till min himmelske Fader för äran att få tjäna honom i detta ansvarsfulla kall tillsammans med två goda bröder som rådgivare.”

”Jag sätter min tillit till Herren eftersom jag vet att den han kallar, den dugliggör han. Min strävan är att göra mitt allra bästa och själv försöka vara tillräckligt ödmjuk och saktmodig så att jag kan vara godtagbar inför Herren.”

Broder Nilsson uttryckte att han kände en viss förvirring när han fick kallelsen, ungefär som när han skulle åka ut som missionär; att inte veta vad man ger sig in på, men ändå känna att det är rätt. ”Det är också en skön känsla att veta att vår himmelske Fader har förtroende för mig.”

För broder Thörn så är det sjätte gången som han tjänar som rådgivare till en biskop i Jönköpings församling, så situationen känns inte främmande för honom. Han hoppas kunna bidra med lite erfarenhet och hjälper gärna till i vilken kallelse han än har. ■

Jönköpings församlings nya biskopsråd. Från vänster: Jonatan Nilsson, 1:e rådgivare, biskop Erik Salo och Dick Thörn, 2:e rådgivare.

FOTO MARIA THÖRN

FÖRSÖKER LIKNA JESUS

Lydig och hjälpsam

Lucio, 7 år, Malmö församling

Det är viktigt att lära känna Jesus. Det gör jag när jag läser skrifterna, ber och går till kyrkan.

Jesus hjälper alla. Jag tycker också om att hjälpa. Jag vill också vara lydig. Jag hjälper till i min familj med att diska efter mellanmålet varje dag. Jag hjälper till att tvätta kläder. Jag når inte

att hänga upp kläderna men jag kan ta ner dem när de torkat. Då hoppar jag upp och försöker nå dem. Mina två äldre syskon och jag ska snart göra frukost tillsammans till familjen. Vi ska göra pannkakor. Jag tröstar mina kompisar när de är ledsna. Då blir de glada igen. Vi fick utdelningskort av missionärerna i min familj som vi skulle dela ut till någon. Jag var den första i familjen som delade ut ett kort. Jag gav det till min lärare. ■

FOTO ELISABET AASE

Lucio, 7 år, från Malmö församling.

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala Nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. De skickas även vidare till den nya svenska hemsidan. Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikelförfattare, fotograf och personer på fotot. (Undantag: Om det är en nyhetsartikel behövs inte tillstånd från personer på fotot.) För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar!

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som kan hämtas från kyrkans svenska hemsida, jesukristkyrka.se. Under menyn "Kontakta oss" nere till höger klickar man på "Hur man skickar in artiklar". Blanketterna måste fyllas i och undertecknas, och skickas eller mejlas tillbaka till redaktionen.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman, redaktör

eivorhagman@hotmail.com

Medusagatan 2 A, 553 38 Jönköping

Tel. 036-719663 ■